

Sygn. akt *XVI GC 566/16*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Beata Dzierżko
Protokolant –	sekretarz sądowy Wojciech Napierkowski

po rozpoznaniu 28 września 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. Z. (1)**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał

I. stwierdza nieważność uchwał nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 9 lutego 2016r.;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda S. Z. (1) kwotę 27 097 zł (dwadzieścia siedem tysięcy dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1 080 zł (tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Beata Dzierżko

Sygn. akt *XVI GC 566/16*

UZASADNIENIE

Pozwem z 2 czerwca 2016r. S. Z. (1) wniósł o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 252 § 1 k.s.h., ewentualnie o uchylenie na podstawie art. 249 § 1 k.s.h., 13 uchwał wyszczególnionych w treści pozwu podjętych przez Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. 9 lutego 2016r. W uzasadnieniu powód wskazał, iż jest wspólnikiem i posiada (...) udziałów w kapitale zakładowym pozwanej spółki. Podniósł, iż 9 lutego 2016 r. odbyło się bez jego udziału Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o. w W., na którym został podjęty szereg uchwał. Zgromadzenie zwołane zostało w sposób wadliwy z uwagi na niezawiadomienie powoda. Jednocześnie powód zaznaczył, że gdyby miał wiedzę i możliwość pojawienia się na zgromadzeniu, głosowałby przeciwko powziętym uchwałom.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana zakwestionowała twierdzenie o nieprawidłowym zwołaniu zgromadzenia wyjaśniając, że zawiadomienie o zgromadzeniu zostało wysłane powodowi na faktyczny adres jego zamieszkania, ujawniony w księdze udziałów spółki.

Miejsce wysyłki korespondencji było przy tym uzgodnione przez zarząd pozwanej z powodem. O terminie i porządku obrad powód został zawiadomiony również telefonicznie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o. o. w W. są: S. Z. (1) posiadający (...) udziałów w kapitale zakładowym o łącznej wartości (...) zł i Z. P. (1) posiadający (...) udziałów w kapitale zakładowym o łącznej wartości (...) zł. Kapitał zakładowy spółki (...) sp. z o.o. wynosi (...)zł (odpis (...) sp. z o.o. k. 17-23).

Zgodnie z umową spółki (...) na jeden udział przypada jeden głos, a uchwały na zgromadzeniu wspólników zapadają zwykłą większością głosów oddanych, chyba że przepisy prawa lub postanowienia umowy ustanawiają warunki surowsze (umowa spółki, k. 25-28).

W dniu 22 stycznia 2016 r. P. Z. (1) jako prezes zarządu (i jedyny członek zarządu) umocowany do samodzielnej reprezentacji skierował do wspólnika (...) sp. z o.o. - S. Z. (2) na Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) sp. z o.o. w W., które miało odbyć się w dniu 9 lutego 2016 r. Zaproszenie zostało przesłane wspólnikowi S. Z. (1) na adres: (...) J. R. (...)w M.. Ww. przesyłka nie została doręczona adresatowi lecz zwrócona do nadawcy przed odbyciem Zgromadzenia (informacja z KRS dot. pozwanej, k. 17-23; zaproszenie, k. 56-57, 244-245; potwierdzenie nadania przesyłki k. 58-59, 246; koperta, k. 247; wydruk ze strony internetowej [www\(...\)](http://www(...)), śledzenie przesyłek- (...), k. 61).

Adresem wskazanym spółce (...) sp. z o.o. do korespondencji ze wspólnikiem S. Z. (1) od 2013 roku był adres przy ul. (...) w K.. Od połowy 2013r. jedynie zaproszenie na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) zwołane na 11 stycznia 2016r. zostało wysłane nie tylko na ww. adres w K., ale również na adres S. Z. w M., skąd je zwrócono do nadawcy. Pismem z 14 marca 2016r. przedstawiciel S. Z. dodatkowo zwrócił się o kierowanie wszelkiej korespondencji do tego wspólnika na wskazywany wcześniej adres korespondencyjny, tj. ul. (...) w K.. W innych sprawach S. Z. posługiwał się także adresem zamieszkania: (...) J. R. (...)w M.. Do roku 2012 – 2013 wspólnik S. Z. (1) był obecny osobiście na zgromadzeniach spółki (...) sp. z o.o. (zawiadomienia o poprzednich zgromadzeniach wspólników spółki (...) z 2014 i 2015r., k. 33-41; pismo z 14.03.2016r., k. 248; pozew z 11.03.2016r. o rozwiązanie spółki, k. 263-281; oświadczenie z 18.12.2012r., k. 282; pełnomocnictwo z 12.09.2014r., k. 283-284; wzór podpisu, k. 285; porozumienie inwestycyjne z 11.04.2013r., k. 286-287; zaproszenie na NZW z 22.12.2015r. z potwierdzeniem wysłania listem poleconym, k. 288-290; zawiadomienie o zwołaniu NZW z 27.05.2013r. z potwierdzeniem wysłania listem poleconym, k. 291-292; wydruki ze strony internetowej (...) śledzenie przesyłek- (...), k. 323-326; zeznania powoda S. Z. (1), k. 371, zeznania członka zarządu pozwanego P. W. (1), k. 371).

Na Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...) sp. z o.o. w dniu 9 lutego 2016r. obecny był M. W. (1) – prezes zarządu (...) spółki z o. o., będącej pełnomocnikiem drugiego wspólnika (...) sp. z o. o. – Z. P. (1). Tym samym na zgromadzeniu był reprezentowana była (...)/(...) kapitału zakładowego. Przewodniczący zgromadzenia stwierdził, że wszyscy wspólnicy zostali prawidłowo powiadomieni o miejscu, terminie i porządku obrad wobec czego zgromadzenie zdolne jest do podjęcia uchwał (odpis protokołu (...), k. 63-75, 249-262).

W dniu 9 lutego 2016 r. Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. na podjęło następujące uchwały (10 000 głosami „za”, bez głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”):

- uchwała nr (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za rok 2013,
- uchwała nr (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki w roku obrotowym 2013,
- uchwała nr (...) w sprawie przeznaczenia zysku za 2013 rok na kapitał zapasowy spółki,
- uchwała nr (...) w sprawie udzielenia absolutorium P. Z. (1) z wykonania przez niego obowiązków prezesa zarządu w okresie od 1 stycznia 2013r. do 31 grudnia 2013 r.,

- uchwała nr (...) w sprawie udzielenia absolutorium członkowi zarządu spółki – (...) z wykonania przez niego obowiązków w okresie od 1 stycznia 2013r. do 31 grudnia 2013 r.,
- uchwała nr (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za 2014 rok,
- uchwała nr (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania zarządu z działalności spółki w roku obrotowym 2014,
- uchwała nr (...) w sprawie przeznaczenia zysku netto osiągniętego w roku obrotowym 2014 na kapitał zapasowy spółki,
- uchwała nr (...) w sprawie udzielenia absolutorium P. Z. (1) z wykonania przez niego obowiązków prezesa zarządu w okresie od 1 stycznia 2014r. do 31 grudnia 2014r.,
- uchwała nr (...) w sprawie udzielenia absolutorium członkowi zarządu spółki – (...) z wykonania przez niego obowiązków w okresie od 1 stycznia 2014r. do 23 września 2014 r.,
- uchwała nr (...) w sprawie powołania M. W. (1) do składu zarządu spółki (...) sp. z o. o.,
- uchwała nr (...) w sprawie powołania P. Z. (1) do składu zarządu spółki na następną kadencję z powierzeniem mu funkcji prezesa zarządu,
- uchwała nr (...) w sprawie powołania M. W. (1) do składu zarządu spółki (...) sp. z o. o. na następną kadencję

(protokół Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki k. 63-75).

(...) sp. z o.o. Z. P. (1) i S. Z. (1) byli w konflikcie, uniemożliwiającym im m. in. od 2014r. zatwierdzenie sprawozdań finansowych za kolejne lata. Pełnomocnik wspólnika Z. P., tj. M. W. (1) w imieniu (...) sp. z o. o. w W. głosował przeciwko uchwałom zgłaszanym przez przedstawiciela S. Z. (bezsporne, pismo z 8.01.2016r. z pełnomocnictwem, k. 42-43, protokół NZW z (...).01.2016r., k. 44-50; zeznanie świadka P. Z., k. 423). S. Z. (1) był również skonfliktowany z jedynym na datę zwołania Zgromadzenia z 9 lutego 2016r. członkiem zarządu spółki (...), który w imieniu spółki (...) odmawiał mu wykonywania prawa kontroli (pismo z 29.04.2016r., k. 52-53; pismo z 13.05.2016r., k. 54-55; zeznanie powoda S. Z., k. 371, zeznanie członka zarządu pozwanego P. W., k. 371).

O fakcie odbycia się Zgromadzenia w dniu 9 lutego 2016r. S. Z. (1) powziął wiedzę w toku procesu wywołanego pozwem tego wspólnika o rozwiązanie spółki (...), tj. z odpowiedzi na pozew datowanej na 12 maja 2016r., która wpłynęła do kancelarii pełnomocnika procesowego ww. wspólnika 16 maja 2016r. (odpowiedź na pozew ze sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. akt XVI GC280/16 wraz z kopertą, k. 29-32).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie okoliczności niespornych, powołanych powyżej dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości, a także w oparciu o zeznania stron oraz świadka P. Z. (1) (częściowo).

Sąd nie dał częściowo wiary zeznaniom świadka P. Z. (1) jako sprzecznym z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. Niewiarygodne były twierdzenia świadka odnośnie nieistnienia jego konfliktu z powodem czego dowodem jest podpisana przez świadka pisemna odmowa udostępnienia temu wspólnikowi dostępu do dokumentacji finansowej spółki. W ocenie Sądu brak było także podstaw do dania wiary zeznaniom świadka w kluczowej dla sprawy kwestii adresu wskazanego przez powoda w spółce na potrzeby wszelkich doręczeń, a w konsekwencji prawidłowości wysłania zaproszenia na Zgromadzenie w dniu 9 lutego 2016r. Zarówno powód, jak i P. W. dowodzili, że adresem tym był adres w K.. Znalazło to potwierdzenie w dołączonych do pozwu zaproszeniach na kolejne zgromadzenia wspólników, skierowanych do powoda na adres w K. w latach 2014-2015. Pozostaje z tym ustaleniem w sprzeczności zeznanie świadka P. Z. o wysyłaniu wszystkich zaproszeń dla powoda na adres w M.. Dowodzić tego miały dwa zaproszenia: z maja 2013r. oraz z grudnia 2015r. Tymczasem drugie z tych zawiadomień było wysłane na oba adresy powoda (w K. i M.), przy czym tylko w K. przesyłka została odebrana. Jednocześnie P. Z. powoływał się na zawiadomienie powoda na adres z księgi udziałów, czego Sąd nie miał możliwości zweryfikować (po zaprzeczeniu

przez powoda) skoro dokumentacja spółki miała zostać zabrana z siedziby spółki przez powołanego do zarządu 9 lutego 2016r. M. W.. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka Z. również w zakresie twierdzeń o rozmowach świadka z powodem, tj. rozmowy dotyczącej uzgodnienia terminu zgromadzenia na 9 lutego 2016r. i kolejnej, po odbyciu ZZW. Zeznania te pozostają w sprzeczności z twierdzeniami powoda, który wskazywał na powzięcie informacji o zwołaniu i odbyciu się ww. Zgromadzenia dopiero w maju 2016r. Mając na uwadze ustalony stan faktyczny, w tym niewątpliwy konflikt pomiędzy wspólnikami oraz pomiędzy powodem i jedynym członkiem zarządu P. Z. zwołującym ZZW, zasady doświadczenia życiowego nie pozwalają na uznanie, iż powód pomimo takich konfliktów, znajdujących potwierdzenie m. in. w fakcie wniesienia pozwu o rozwiązanie spółki, celowo nie uczestniczyłby w zgromadzeniu pomimo możliwości zablokowania wszelkich uchwał na nim podejmowanych. Konkludując, Sąd uznał zeznania świadka P. Z. w znacznej części za niezgodne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym i zasadami logicznego myślenia oraz doświadczenia życiowego, co skutkowało nie daniem im wiary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Zarzuty przytoczone przez powoda na podstawie art. 252 k.s.h. przeciwko uchwalonym uchwałom dotyczyły tego, że zwyczajne zgromadzenie wspólników zostało zwołane nieprawidłowo, gdyż powód będący wspólnikiem nie został powiadomiony o terminie, miejscu ani porządku obrad, wskutek czego nie był obecny na Zgromadzeniu Wspólników, na którym podjęto zaskarżone uchwały.

W myśl art. art. 252 § 1 k.s.h. uchwała zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może zostać uznana za nieważną, gdy jest sprzeczna z ustawą.

Aby powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników mogło zostać uwzględnione konieczne jest: 1) aby osobie lub organowi występującemu z takim powództwem przysługiwała legitymacja procesowa czynna zgodnie z art. 252 § 1 w zw. z art. 250 k.s.h., 2) wniesienie go przed upływem terminu, 3) wykazanie sprzeczności uchwały z ustawą oraz 4) istnienie substratu zaskarżenia w postaci "uchwały".

W niniejszej sprawie istnienie uchwał objętych zaskarżeniem wykazane zostało kopią protokołu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. z dnia 9 lutego 2016 r.

Przechodząc do oceny przesłanki sprzeczności z prawem podjętej uchwały należy wskazać, że obejmuje ona sprzeczność z wszelkimi aktami obowiązującymi, tj. ustawami, a także mającymi moc powszechnie obowiązującą rozporządzeniami wydanymi z upoważnienia ustawowego, aktami prawa miejscowego, umowami międzynarodowymi, aktami organizacji międzynarodowej oraz Konstytucją. Sprzeczność z prawem może zaistnieć nie tylko w przypadku bezpośredniej sprzeczności uchwały z normą prawną, ale także w wyniku podjęcia uchwały w celu obejścia prawa, jak również podjęcia uchwały naruszającej zasadę współżycia społecznego (tak też: A. Hajos-Iwańska, Przesłanka sprzeczności z ustawą jako element badania uchwały zgromadzenia w spółce kapitałowej pod kątem możliwości żądania stwierdzenia jej nieważności, MP NR 4/2013).

Naruszenie prawa uzasadniające stwierdzenie nieważności uchwały ma miejsce jednak nie tylko wtedy gdy przy jej powzięciu zaszyły nieprawidłowości, lecz także wtedy gdy do tego naruszenia doszło w stadium wcześniejszym np. w stadium zwołania zgromadzenia wspólników. Sprzeczność uchwały z ustawą może odnosić się zarówno do samej treści uchwały, jak i do sposobu zwołania i przebiegu zgromadzenia wspólników oraz sposobu podejmowania uchwał. (por. np. wyrok SA w Poznaniu z 15.09.2005 r. I ACa 425/05, wyrok SN z 9.9.2010 r., I CSK 530/09). Jeżeli okaże się, że zgromadzenie zostało zwołane z naruszeniem przepisów ustawy, to zaskarżeniu podlegają powzięte na nim uchwały, a nie czynność zwołania zgromadzenia (wyr. SA w Białymstoku z 29.1.2009 r., I ACA 619/08)

Zgodnie z dominującą linią orzecniczą uważa się, że uchybienia formalne mogą stanowić przyczynę nieważności uchwał wspólników spółki z o.o., o ile miały wpływ na treść uchwały (wyr. SN z 9.9.2010 r., I CSK 530/09, OSNC 2011, Nr 3, s. 36; wyr. SN z 24.6.2009 r., I CSK 510/08; wyr. SN z 19.9.2007 r., II CSK 165/07; wyr. SN z 5.7.2007 r., II CSK

163/07, OSNC 2008, Nr 9, s. 104; wyr. SA w Poznaniu z 23.2.2010 r., I ACa 86/10; por. również M. Rodzynkiewicz, Komentarz KSH, 2009, s. 472; A. Koch, Podważenie, s. 61). Naruszenia przepisów o odbywaniu zgromadzeń bez formalnego zwołania (art. 240 k.s.h.) oraz przepisów o sposobie zwoływania, a także uczestniczeniu w zgromadzeniu przez pełnomocnika (art. 243 § 1 i 3 k.s.h.) należy zaliczyć do tego rodzaju naruszeń przepisów normujących sposób podejmowania uchwał, które zawsze, tj. w okolicznościach każdego konkretnego przypadku, są doniosłe z punktu widzenia treści podjętej uchwały, tzn. mogły mieć istotny wpływ na jej treść (wyr. SN z 16.4.2009 r., I CSK 362/08; wyr. SN z 4.12.2009 r., III CSK 85/09, MoP 2010, Nr 21, s. 1355).

W przedmiotowej sprawie powód podnosił, że wskazał pozwanej spółce adres w K. jako jedyny i wyłącznie właściwy adres do doręczeń korespondencji. Pozwana natomiast w odpowiedzi na pozew wyjaśniła, że Zgromadzenie Wspólników z 9 lutego 2016r. zostało zwołane prawidłowo, gdyż zawiadomienie o zgromadzeniu wysłano powodowi na adres zamieszkania wskazany w księdze udziałów, a okoliczność jego nieobecności na przedmiotowym zgromadzeniu nie jest w żadnym zakresie zawiniona przez pozwaną i w całości obciąża powoda.

Powód celem wykazania swoich twierdzeń przedstawił zaproszenia na wcześniejsze Zgromadzenia Wspólników (z 7.04.2014r., 27.10.2014r., 6.05.2015r., 22.12.2015r.). Ze wskazanych dokumentów wynikało, że zarząd pozwanej spółki uprzednio kierował zaproszenia dla powoda na adres w K. i były one odbierane.

Strona powodowa przedstawiła również zaproszenie na Zgromadzenie w dniu 9 lutego 2016 r., na którym podjęto kwestionowane uchwały. Zaproszenie na Zgromadzenie w dniu 9 lutego 2016r. wysłano dla tego wspólnika na inny adres (w M.) niż ten, pod który wysyłano je dotychczas i gdzie była odbierana korespondencja przez S. Z. (1) (w K.). Z wydruku z systemu operatora pocztowego oraz dowodu nadania listem poleconym zaproszenia na Zgromadzenie w dniu 9 lutego 2016 r. wynika jednocześnie, że nie zostało ono odebrane pod adresem w M. i zwrócono je nadawcy tydzień przed odbyciem się ww. Zgromadzenia.

Zgodnie z art. 238 k.s.h. zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi pocztą elektroniczną, jeżeli uprzednio wyraził na to pisemną zgodę, podając adres, na który zawiadomienie powinno być wysłane. W zaproszeniu należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce zgromadzenia wspólników oraz szczegółowy porządek obrad.

Mając na uwadze powyższą regulację należało uznać, że zwołanie Zgromadzenia w związku z niezawiadomieniem o jego odbyciu powoda, nastąpiło z naruszeniem art. 238 k.s.h. Brak doręczenia zawiadomienia powodowi uniemożliwił mu udział w tym Zgromadzeniu. Zgromadzenie Wspólników, które odbyło się w dniu 9 lutego 2016 r. zostało zatem nieprawidłowo zwołane.

Zarzut ten znajduje potwierdzenie w wykazanym fakcie wysłania zawiadomienia wspólnikowi o Zgromadzeniu na adres, który nie był jego adresem do korespondencji (skoro dotychczas wysyłano uprawnionemu korespondencję związaną ze spółką na inny adres) i pod którym nie mógł się spodziewać takiego zawiadomienia. Przedstawione zaproszenia na wcześniejsze Zgromadzenia wykazują twierdzenie powoda, iż poczynił ustalenia z zarządem odnośnie wysyłania mu korespondencji związanej ze spółką na adres w K.. Nie można w takiej sytuacji uznać, że został dopełniony obowiązek zawiadomienia wspólnika o zgromadzeniu listem poleconym lub przesyłką kurierską, wynikający z art. 238 § 1 k.s.h.

Brak zawiadomienia wspólnika miał wpływ na podjęcie zaskarżonych uchwał.

Należało mieć na uwadze, że powód jest wspólnikiem dysponującym połową głosów na zgromadzeniu wspólników, zaś zgodnie z §14 umowy spółki uchwały zapadają zwykłą większością. Oznacza to, iż przy obecności powoda na Zgromadzeniu w dniu 9 lutego 2016r. i jego głosowaniu przeciw ww. uchwałom, nie mogłoby dojść do podjęcia zaskarżonych uchwał z uwagi na równowagę głosów „za” i „przeciw”.

Jednocześnie powód wskazał, iż głosowałby przeciwko uwzględnionym w porządku obrad uchwałom. S. Z. wyjaśnił, że kwestionuje prawidłowość zatwierdzonych na zgromadzeniu sprawozdań finansowych, w związku z czym złożył wnioski o wyznaczenie przez sąd rejestrowy biegłego rewidenta w celu zbadania rachunkowości oraz działalności spółki za lata 2013-2015. Jednocześnie dowodził, że podnosi zastrzeżenia do działalności zarządu (sprawozdanie z działalności, którego zatwierdzono na Zgromadzeniu i któremu na zgromadzeniu udzielono absolutorium). Nadto powód wskazywał, że w szczególności głosowałby przeciw uchwałom nr (...),(...), (...) o powołaniu do zarządu P. Z. i M. W. uznając obecność powyższych osób w zarządzie za niepożądaną z punktu widzenia dobra spółki, co wskazuje na brak zaufania powoda do osób, które zostały ww. uchwałami powołane do zarządu. O utracie zaufania powoda do zarządu i jej podstawach świadczy także skierowanie do prezesa zarządu pozwanej spółki wniosku o udostępnienie dokumentacji spółki oraz odpowiedź odmowna zarządu na powyższe, która potwierdza, że pomiędzy S. Z. i P. Z. istniał konflikt.

Sąd miał również na uwadze, że powód pozostaje w konflikcie z drugim wspólnikiem Z. P. (1) (vide: odpowiedź na pozew w sprawie XVI GC 280/16, protokół Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 11 stycznia 2016 r.), zaś M. W. (1) (jeden z powołanych kwestionowanymi uchwałami członków zarządu pozwanej) reprezentował Z. P. (1) na Zgromadzeniu 11 stycznia 2016 r. głosując przeciw uchwałom proponowanym przez S. Z. (1). Treść protokołu Zgromadzenia z 11 stycznia 2016r. wskazuje również na brak zgodności stanowisk S. Z. (1) i Pawła Zacharskiego (prezesa zarządu pozwanej) odnośnie funkcjonowania spółki. Całokształt tych okoliczności, w tym działania dotychczasowego zarządu zmierzające do uniemożliwienia powodowi jako wspólnikowi dysponującemu połową głosów na zgromadzeniu wspólników, udziału w Zgromadzeniu, dowodzą, że celowo nie zawiadomiono powoda o Zgromadzeniu w dniu 9 lutego 2016 r. z obawy, iż głosując przeciw uchwałom udaremni ich podjęcie.

Również z pisma prezesa zarządu skierowanego do powoda w odpowiedzi na żądanie udostępnienia dokumentacji finansowej spółki wynika, że pomiędzy wspólnikami istnieje konflikt i swego rodzaju pat decyzyjny. Żaden z udziałowców nie posiadał na zgromadzeniach wspólników pozwanej przewagi, umożliwiającej przegłosowanie proponowanych uchwał. Wspólnicy posiadali bowiem po 50% udziałów każdy, różniąc się co do sposobu prowadzenia działalności przez spółkę. Okoliczność istnienia konfliktu między wspólnikami pozostawała ponadto poza sporem.

Skierowanie zawiadomienia o zgromadzeniu wspólników na nieprawidłowy adres, mimo wiedzy zarządu o prawidłowym adresie wspólnika, w połączeniu z niezachowaniem elementarnej staranności w celu zapewnienia wspólnikowi realnej możliwości uczestnictwa przesądza o niespełnieniu wymogu stawianego przez art. 238 § 1 k.s.h.

Pozwana wskazywała, że obecnie ocenę skuteczności zwołania zgromadzenia należy oceniać według teorii nadania (wysyłki), a nie teorii doręczenia. W ocenie pozwanej nadanie przesyłki w określonym terminie jest wystarczające dla stwierdzenia prawidłowości zwołania zgromadzenia nawet wtedy, gdyby okazało się, że przesyłki nie da się doręczyć. Zdaniem pozwanej minimalne gwarancje ochrony wspólników wynikające z art. 238 k.s.h. zostały dochowane.

W kontekście powyższego wskazać należało, że brak nałożenia na zwołującego obowiązku uzyskania od każdego ze wspólników potwierdzenia odbioru zaproszenia nie zwalnia go z tego, by wysłał listy polecane z należytą starannością, która realizowałaby cel ochrony uprawnień wspólnika, a zatem na prawidłowe adresy. Za prawidłowe należy uznać przede wszystkim adresy wskazane spółce wprost przez wspólnika, a więc adresy wynikające z księgi udziałów i listy wspólników. Jeżeli wspólnik nie podał spółce innego adresu, należy potraktować ten adres jako aktualny. Dopiero gdyby spółka na podstawie innych dokumentów (np. pełnomocnictw) powzięła wątpliwość co do prawidłowego adresu wspólnika, powinna dokonać stosownych ustaleń (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, VI Wydział Cywilny z dnia 23 listopada 2012 r., sygn. akt VI ACa 655/12).

Niezależnie od pozostałych zarzutów pozwana twierdziła, że powód posiadał wiedzę o dacie i porządku obrad zgromadzenia, bowiem prezes zarządu pozwanej informował powoda o powyższym w rozmowie telefonicznej. Strona pozwana wskazywała, że zarząd (...) uzgadniał z powodem porządek obrad osobiście i informował powoda, że zawiadomienie o zgromadzeniu zostanie wysłane powodowi na adres zamieszkania. Powód zaś nie wskazywał

innego adresu do doręczeń niż adres w Monako. Pozwana wskazywała, że pozwana spółka została po raz pierwszy poinformowana, iż korespondencja dla powoda ma być doręczana na adres w K. dopiero w dniu (...) marca 2016 r.

Powyższe twierdzenia pozwanej nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym znajdującym się w aktach sprawy. Wprawdzie adres, na który wysłano powodowi zawiadomienie o Zgromadzeniu z 9 lutego 2016r. był jego adresem, który podawał on jako swój adres zamieszkania w pismach i dokumentach, niemniej jednak to adres w K. (jak wyjaśniono powyżej) został wskazany pozwanej spółce jako adres do doręczeń. Zarząd pozwanej musiał być tego świadomy, gdyż uprzednio korespondencja była kierowana do powoda na adres w K., o czym świadczą zaproszenia na wcześniejsze Zgromadzenia Wspólników. Zarząd pozwanej wiedział, że doręczenia na adres w K. są skuteczne, a powód (lub jego przedstawiciel) na wcześniejszych zgromadzeniach był obecny. Brak jest podstaw do uznania, jak chciałaby pozwana, że powód zaniedbał podania nowego adresu. W przedmiotowej sprawie mamy bowiem do czynienia nie z (...) Z., ale z adresem, na który zarząd pozwanej spółki wysyłał zaproszenia od co najmniej dwóch lat.

Postępowanie dowodowe wykazało, że S. Z. (1) nie został prawidłowo zawiadomiony o zgromadzeniu, co przesądziło, iż Zgromadzenie Wspólników z dnia 9 lutego 2016 r. nie zostało prawidłowo zwołane.

Mając zatem na uwadze, że powoda nie zawiadomiono o terminie i porządku ZZW z 9 lutego 2016r., w konsekwencji czego S. Z. nie mógł w nim uczestniczyć, należało uznać, iż doszło do naruszenia przepisu art. 238 k.s.h. dotyczącego zawiadomienia wspólników o zwołanym Zgromadzeniu. Wynikająca z braku zawiadomienia wspólnika jego nieobecność na Zgromadzeniu wpłynęła niewątpliwie na fakt podjęcia zaskarżonych uchwał, skoro dysponując połową udziałów, z racji na konflikt z zarządem i drugim wspólnikiem, S. Z. głosowałby przeciwko nim, co uniemożliwiłoby podjęcie tych uchwał. Powyższe skutkowało konieczności stwierdzenia nieważności zaskarżonych uchwał na podstawie art. 252 k.s.h.

Powyższe rozważania wskazują także na istnienie legitymacji czynnej powoda w tej sprawie na podstawie art. 250 pkt 4 k.s.h. w zw. z art. 252 § 1 k.s.h.

Krąg podmiotów, którym przysługuje legitymacja czynna do wytoczenia powództwa został określony w art. 250 k.s.h. w zw. z art. 252 § 1 k.s.h.

Na podstawie art. 250 pkt 4 k. s. h. w zw. z art. 252 § 1 k.s.h. legitymacja przysługuje również wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad.

W przedmiotowej sprawie wspólnik S. Z. (1) nie był obecny na zgromadzeniu w dniu 9 lutego 2016 r., które (co wyjaśniono powyżej) zostało wadliwie zwołane. Przysługuje mu zatem legitymacja do zaskarżenia uchwał podjętych na ZZW w dniu 9 lutego 2016 r.

Powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał zostało wniesione w terminie. Zgodnie z art. 252 § 3 k.s.h. prawo do wniesienia powództwa wygasa bowiem z upływem 6 miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż z upływem 3 lat od dnia jej powzięcia. Zwrot „otrzymanie wiadomości o uchwale” należy rozumieć dzień, w którym dane podmioty zapoznały się z jej treścią.

W przedmiotowej sprawie powód wskazywał, że o podjętych uchwałach dowiedział się 16 maja 2016 r. tj. w dniu, w którym jego pełnomocnik otrzymał odpowiedź na pozew w sprawie o rozwiązanie spółki prowadzonej pod sygn. akt XVI GC 280/16. Pozew wniesiono tymczasem 2 czerwca 2016 r., zatem przed upływem 6 miesięcy od daty podjęcia zaskarżonych uchwał.

Mając na uwadze, że powództwo o stwierdzenie nieważności ww. uchwał zostało uwzględnione, brak było podstaw do orzekania odnośnie żądania ewentualnego (o uchylenie ww. uchwał).

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku, stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 27 097 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania na które złożyły się:

opłata sądowa od pozwu 26 000 zł oraz koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (1080 zł +17 zł) ustalone na podstawie § 8 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

SSO Beata Dzierżko

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Beata Dzierżko